

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK VÉLEMÉNYE

(2014. január 7.)

a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló rendelet iránti javaslatról

(CON/2014/2)

(2014/C 113/01)

Bevezetés és jogsalap

2013. október 18-án és 2013. október 28-án az Európai Központi Bank a Tanácstól, illetve az Európai Parlamenttől azt a felkérést kapta, hogy alkosson véleményt a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló Európai Parlament és tanácsi rendelet iránti javaslatról⁽¹⁾(a továbbiakban: a rendelet iránti javaslat).

Az EKB véleményalkotásra szolgáló hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (4) bekezdésén és 282. cikkének (5) bekezdésén alapul, mivel a rendelet iránti javaslat olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek érintik a Központi Bankok Európai Rendszerének a Szerződés 127. cikkének (5) bekezdésében említett, a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikák zavartalan megvalósításában való részvételét. Az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának 17.5. cikke első mondatával összhangban a Kormányzótanács fogadta el ezt a véleményt.

1. A rendelet iránti javaslat célja

- 1.1. A rendelet iránti javaslat közös uniós szabályozási keretet vezet be a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben (mint például a jelzáloghitel-szerződések) referenciamutatóként, illetve a befektetési alapok teljesítményének méréséhez használt, közzétett indexek szabályozása tekintetében azok pontosságának és integritásának biztosítása érdekében, ezáltal hozzájárulva a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is biztosítja⁽²⁾.
- 1.2. Az új keret a referenciamutatók meghatározásának egész folyamatát szabályozza, az árjegyzések vagy más bemeneti adatok piaci szereplők által közlésétől a referenciamutatók kezelésén és ellenőrzésén át azok terjesztéséig és közzétételéig. Konkrétabban, a rendelet iránti javaslat célja egyrészt az, hogy a referenciamutatók megalapozottabbak és megbízhatóbbak legyenek, amelyeket így a piaci szereplők kevésbé könnyen tudnak manipulálni, másrészt pedig, hogy a referenciamutatók előállítási folyamata általában átláthatóbb legyen. Ezt főként a referenciamutatóként használható indexek bemeneti adatai minősége és módszertana felügyeleti ellenőrzésének megerősítésével⁽³⁾, illetve a referenciamutató-szolgáltatást kezelő szervezetek irányításának és ellenőrzésének javításával próbálja elérni. A tervezett rendszerben az Unióban elhelyezkedő referenciamutató-kezelőknek tagállamuk illetékes hatóságától engedélyt kell kérniük⁽⁴⁾. Mivel a referenciamutató-kezelő feladata központi jelentőségű a referenciamutató előállításában, és mérlegeléssel jár azzal kapcsolatban, hogy a bemeneti adatokat miként jelenítik meg a referenciamutatóban, a referenciamutató-kezelőknek magatartási kódexet kell elfogadniuk, és biztosítaniuk kell, hogy az adatszolgáltatásra

⁽¹⁾ COM(2013) 641 final.

⁽²⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 1. cikkét. A rendelet iránti javaslat hatálya széles, a referenciamutatók széles körére terjed ki, beleértve minden olyan referenciamutatót, amelyet a szabályozott kereskedési helyszínen jegyzett vagy forgalmazott pénzügyi eszközök, mint az energia, az áruk és a származtatott devizaügyletek tekintetében használnak.

⁽³⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 7. és 8. cikkét.

⁽⁴⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 22. cikkét. Ennek megfelelően, ahogy az a 19. cikkben is szerepel, a felügyelt szervezetek csak akkor használhatnak a rendelet iránti javaslat hatálya alá tartozó referenciamutatót, ha azt a 23. cikk szerint engedélyezett vagy a 21. cikk szerint nyilvántartásba vettek referenciamutató-kezelő állítja elő.

ne hasson semmilyen összeférhetetlenség⁽⁵⁾. A Bizottság rendelkezik hatáskörrel annak eldöntésére, hogy az Unióban elhelyezkedő referenciamutatók közül melyek a „kritikus referenciamutatók”, illetve az ilyen referenciamutatók uniós szintű jegyzékének elfogadására⁽⁶⁾.

- 1.3. Ami a felügyeletet és a végrehajtást illeti, a rendelet iránti javaslat szerint a tagállamok kötelesek kijelölni az e feladatokért felelős hatóságot vagy hatóságokat⁽⁷⁾, és e hatóságokat bejelenteni az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) részére. A kritikus referenciamutatók esetében, mivel azok esetében valószínűbb, hogy határokon átnyúló hatásokkal járnak, a referenciamutató-kezelő szerinti illetékes hatóságoknak létre kell hozniuk az illetékes hatóságok kollégiumát, amelynek tagjai e hatóság, az ESMA és az adatszolgáltatók illetékes hatóságai, valamint indokolt esetben más illetékes hatóságok, és írásbeli rendelkezéseket kell megállapítaniuk többek között a kritikus referenciamutatóban való kötelező részvételre vonatkozó egyes intézkedések végrehajtása kapcsán az említett illetékes hatóságnak nyújtandó segítségről⁽⁸⁾. Amennyiben a kollégium tagjai között nem születik megállapodás arról, hogy meghozzanak-e egyes meghatározott intézkedéseket⁽⁹⁾, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága hozhat határozatot a kérdésben, azzal a feltétellel, hogy a határozatnak a kollégium többi tagja és adott esetben az ESMA véleményétől eltérő elemeit teljes körűen meg kell indokolni. Emellett, többek között, ha az illetékes hatóságoknak nem sikerült megállapodniuk az írásbeli rendelkezésekről, illetve ha nézeteltérés merül fel a meghozott intézkedést illetően, az ESMA akár a kollégium egy másik tagjának előterjesztésére, akár saját kezdeményezésére a „kötelező erővel bíró közvetítési” eljárás⁽¹⁰⁾ szerint hozhat határozatot. A rendelet iránti javaslat emellett rendelkezik az ESMA által a harmadik országokban kezelt referenciamutatók számára működtetett egyenértékűségi rendszerről⁽¹¹⁾.
- 1.4. A javaslat kiegészíti továbbá a Bizottság újabb javaslatait, olyan tekintetben, hogy a referenciamutatók manipulációját is tekintsék piaci visszaélésnek, amelyet a piaci visszaélések új szabályozása alapján szigorú közigazgatási bírságokkal sújtanak⁽¹²⁾. Nemzetközi szempontból a rendelet iránti javaslatról megállapították, hogy az összhangban van az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó, 2013. júliusban kibocsátott elveivel⁽¹³⁾.

2. Általános észrevételek

Az EKB támogatja a rendelet iránti javaslat arra irányuló célkitűzését, hogy a pénzügyi eszközökre⁽¹⁴⁾ és pénzügyi ügyletekre⁽¹⁵⁾ vonatkozó referenciamutatók létrehozásával kapcsolatos közös szabályokat vezessen be uniós szinten, a pénzügyi referenciamutatók pontosságának és integritásának biztosítása, illetve a befektetők és fogyasztók védelmének szélesebb szempontja érdekében. Az EKB úgy véli, hogy a szabályozási válasz indokolt, és arányos a referenciamutatók létrehozásának folyamata során azonosított hiányosságokhoz viszonyítva. A pénzügyi referenciamutatók integritásának és a beléjük vetett közbizalomnak a helyreállítása még fontosabb a Libor és Euribor kulcsfontosságú bankközi kamatláb-mutatókat érintő, állítólagos közelmúltbeli manipulációk fényében, amelyek számos esetben jelentős bírságokkal, és a más indexeket érintő visszaélésekre vonatkozó állításokkal jártak. Az eurorendszer szempontjából e kulcsfontosságú referenciamutatók integritásának és megbízhatóságának biztosítása érdekében kritikus jelentőségű az ezekre az indexekre vonatkozó adatszolgáltatások (bemeneti adatok) minőségének, illetve azok kezelői integritásának megőrzése.

⁽⁵⁾ például ha a referenciamutató-kezelőben, vagy az általt működtetett panelben olyan piaci szereplők is tagok, amelyek bemeneti adatokat szolgáltatnak a mutatóhoz.

⁽⁶⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 13. cikkét. A kritikus referenciamutatók tekintetében a referenciamutató-kezelő köteles megküldeni a illetékes hatóságnak a magartartási kódexet, és elnyerni annak jóváhagyását.

⁽⁷⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 29. cikkét. Az illetékes hatóságok felügyeleti és vizsgálati hatáskörei a 30. cikkben, az általuk alkalmazható közigazgatási szankciók pedig a 31. cikkben találhatók.

⁽⁸⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 34. cikkének (1) és (6) bekezdését. A kötelező részvételre vonatkozó releváns intézkedés a 14. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti intézkedés.

⁽⁹⁾ Ezek közé tartoznak a kötelező részvételre (14. cikk) és a referenciamutató-kezelők engedélyezésére (23. és 24. cikk) vonatkozó intézkedések, valamint a közigazgatási intézkedések és szankciók (31. cikk).

⁽¹⁰⁾ Ezt az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.) 19. cikke alakította ki.

⁽¹¹⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat V. címét. A harmadik országbeli referenciamutató-kezelőknek be kell jelenteniük és nyilvántartásba kell vetetniük a referenciamutatót az ESMA-nál, és a Bizottságnak a harmadik ország szabályozási rendszerét az uniós szabályozással egyenértékűként jóvá kell hagynia, mielőtt az uniós felügyelt szervezetek felhasználhatnák azt.

⁽¹²⁾ Lásd a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti módosított javaslatot (COM(2012) 421 final), valamint a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció büntetőjogi szankcióiról európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti módosított javaslatot (COM(2012) 420 final).

⁽¹³⁾ Lásd az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveiről szóló 2013. július 17-i zárójelentést, amely az IOSCO weboldalán (www.iosco.org) érhető el.

⁽¹⁴⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 13. pontját.

⁽¹⁵⁾ A rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 15. pontja szerint ezek a hitelmegállapodások, valamint a releváns uniós irányelvekben meghatározott lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodások.

Az eurorendszer által az indexek szabályozásával kapcsolatos 2012. évi bizottsági nyilvános konzultációra⁽¹⁶⁾ adott válaszbán az EKB hangsúlyozta az Euribor referenciamutató rendszerszintű jelentőségét a pénzügyi stabilitás szempontjából, és konkrét rövid- és középtávú, illetve hosszabb távú ajánlásokat tett az Euribor és más hasonló referenciamutatók integritásának és megbízhatóságának javítása érdekében. Az EKB az eurorendszer nemzeti központi bankjaival (NKB-k) együtt más hasonló, a referenciamutatók jövőjével kapcsolatos konzultációk során, mind uniós, mind nemzetközi szinten is megfogalmazta az eurorendszer válaszáat⁽¹⁷⁾.

Az EKB emellett néhány előremutató megjegyzést kíván tenni a kritikus referencia-kamatlábak reformját illetően. Noha előrehaladás történt az irányítási folyamat megerősítése és a hitelesség helyreállítása terén, további lépéseket kell tenni. Az EKB határozottan támogatja azokat a piaci kezdeményezéseket, amelyek az olyan ügyleti alapú referencia-kamatlábak azonosítását célozzák, amelyek az Euribor életképes kiegészítői vagy helyettesítői lehetnek és támogatják a piaci döntések megkönnyítését egy változó piaci környezetben, annak érdekében, hogy a felhasználók kiválaszthassák a szükségleteiknek jobban megfelelő referencia-kamatlábakat. Ezenfelül az új referencia-kamatlábak tervezésénél figyelembe kell venni a referencia-kamatlábak tekintetében az ESMA, az Európai Bankhatóság (EBH) és az IOSCO által előterjesztett szilárd elveket. Ennélfogva az EKB határozottan arra ösztönzi a piaci szereplőket, hogy aktívan vegyenek részt a kamatlábak tervezési folyamatában, annak biztosítása érdekében, hogy az annak eredményeként előálló kamatláb megfeleljen a piaci szükségleteknek. Az is nagyon fontos ebben az új referencia-kamatlábak felé vezető átmeneti szakaszban, hogy bármely uniós keret megvalósítható legyen a piaci szereplők számára. Ez különösen azért igen fontos, mert a rendelet iránti javaslat hatálya rendkívül széles. Az EKB azt is szeretné hangsúlyozni, hogy az alábbi különös észrevételek elsődlegesen a rendelet által a kulcsfontosságú referencia-kamatlábakra gyakorolt hatásra összpontosítanak.

3. Különös észrevételek

3.1. Hatály, a központi bankok által előállított indexek és referenciamutatók kizárása és meghatározás

3.1.1. Az EKB támogatja a rendelet iránti javaslat széles hatályát, amely minden olyan referenciamutatóra kiterjed, amelyet a szabályozott kereskedési helyszínen jegyzett vagy forgalmazott pénzügyi eszközök, mint az energia, az áru és a származtatott devizaügyletek, illetve a pénzügyi ügyletek és a befektetési alapok értéke tekintetében használnak⁽¹⁸⁾. Ez megfelelő, figyelembe véve a referenciamutatók kiterjedt és széles körű használatát a nemzeti és a nemzetközi pénzügyi piacokon, és az ebből következő, a befektetőkre és a kevésbé kifinomult pénzügyi termékek (mint a jelzálog) fogyasztóira gyakorolt negatív hatással kapcsolatos jelentős potenciáljukat.

3.1.2. Az EKB üdvözli, hogy a rendelet iránti javaslat hatálya alól kifejezetten kizárják azokat a központi bankokat, amelyek a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjai, mivel ezek már rendelkeznek olyan rendszerekkel, amelyek biztosítják a rendelet iránti javaslat céljainak való megfelelést⁽¹⁹⁾. Az EKB mindazonáltal azt javasolja, hogy e mentességet terjesszék ki valamennyi központi bankra, mivel az általuk előállított referenciamutatók és indexek már állami hatóságok ellenőrzése alatt állnak. Ezeknek az ellenőrzéseknek a célja az, hogy megfeleljenek azoknak az elveknek, standardoknak és eljárásoknak, amelyek biztosítják a referenciamutatók és indexek pontosságát, integritását és függetlenségét⁽²⁰⁾. A központi bankok – és valójában általában a hatóságok számára is – megkettőzést jelentene, ha a rendelet iránti javaslat hatálya alá tartoznának, mivel a referenciamutató-kezelőket az illetékes nemzeti hatóságai is felügyelni fogják. Ezért nem szükséges a központi bankok, valamint referenciamutatóik és indexeik bevonása a rendelet iránti javaslat hatálya alá⁽²¹⁾, sőt, az EKB nem ellenezné azt sem, ha a mentességet kiterjesztenék

⁽¹⁶⁾ Lásd az Európai Bizottság indexek szabályozásával kapcsolatos 2012. évi nyilvános konzultációját – Az eurorendszer válasza, 2012. november, 2–3. o., elérhető: www.ecb.europa.eu.

⁽¹⁷⁾ Lásd az eurorendszer 2013. februári válaszáat az EBH és az ESMA által indított, az referenciamutató-szolgáltatási folyamatok uniós elveiről szóló konzultáció során, valamint az eurorendszer 2013. februári válaszáat az IOSCO pénzügyi referenciamutatókról szóló konzultációs jelentésére.

⁽¹⁸⁾ A pénzügyi alapok szintén használhatnak referenciamutatókat azon pénzügyi eszközök árát illetően, amelyekkel kereskednek. Lásd a pénzügyi alapokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti módosított javaslatot (COM(2013) 615 final), amely azt írja elő, hogy a pénzügyi alapok, amennyiben a piaci árazás módszere nem alkalmazható, modellalapú árazás alapján értékeljék eszközeiket, amely referenciaértékekhez viszonyításon alapuló módszer (lásd különösen azon rendelet iránti javaslat (41) preambulumbekzdését, és 2. cikkének (10) bekezdését). A pénzügyi alapok rendszerint alternatív befektetési alapként, vagy átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásként működnek, és mint ilyenek, már a felügyelt szervezetek fogalma alá tartoznak (lásd a rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 14. pontjának e) és f) alpontját).

⁽¹⁹⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 2. cikkének (2) bekezdésének a) pontját és (16) preambulumbekzdését.

⁽²⁰⁾ Lásd az 1–3. módosítást.

⁽²¹⁾ E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Európai Parlament Gazdasági és Pénzügyi Bizottságának (ECON) 2013. november 15-i jelentéstervezete azt javasolta, hogy az NKB-kat vonják a rendelet iránti javaslat hatálya alá (lásd a jelentéstervezet 20. módosítását). Elismeri ugyanakkor ((20) preambulumbekzdés), hogy „a számítás olyan esetben történő kiszervezése, amikor a képlet alkalmazásakor mérlegelésre nem kerül sor, nem teszi a számítását végzőt az e rendelet alkalmazásában vett referenciamutató-kezelővé.” A jelentéstervezetről a bizottság még nem szavazott. Elérhető a Parlament weboldalan: www.europarl.europa.eu.

valamennyi hatóságra. Ez összhangban van az IOSCO referenciamutatók előállítására vonatkozó elveivel, amelyek tekintetében egy újabb jelentés azt állapította meg, hogy a referenciamutatók nemzeti hatóság által közpolitikai célokból végzett kezelése nem tartozik azok hatálya alá⁽²²⁾.

Ezenfelül, ami a bankközi referencia-kamatláb meghatározását⁽²³⁾ illeti, az EKB megjegyzi, hogy a II. mellékletben szereplő különös szabályozás csak azokra a referenciamutatókra vonatkozik, amelyek olyan kamatlábakon alapulnak, amelyen a bankok egymástól kölcsönt vehetnek fel, illetve egymásnak kölcsönt nyújthatnak. Az EKB álláspontja szerint a szabályozásnak kevésbé korlátozónak kellene lennie, és ki kellene terjednie azokat a referenciamutatókra is, amelyeknél az alapul szolgáló eszköz az a kamat, amelyen egy bank kölcsönt vehet fel, illetve kölcsönt nyújthat a nagykereskedelmi piacon⁽²⁴⁾. A nagykereskedelmi piac a bankokon kívüli szereplőkre is kiterjedhet.

3.2. A referenciamutatók integritása és megbízhatósága, valamint a referenciamutató-kezelők engedélyezése és felügyelete⁽²⁵⁾

3.2.1. Az EKB üdvözli azt, hogy az adatszolgáltatók által benyújtott bemeneti adatoknak üzleti adatoknak kell lenniük, és hogy más adatok csak akkor használhatók fel, ha a rendelkezésre álló üzleti adatok nem elegendők ahhoz, hogy pontos és megbízható képet adjanak a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági tényekről, feltéve, hogy ezen adatok ellenőrizhetők⁽²⁶⁾.

3.2.2. Az uniós jogalkotó szervezetnek ugyanakkor különös figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a javaslat indokolt céljainak követése során a referenciamutató-kezelőkre vonatkozó szabályozói követelmények szigorítása⁽²⁷⁾ szándékolatlanul ne rettentse el az ilyen kritikus funkciókba újonnan belépőket, valamint ne tántorítsa el túl erősen a jelenlegi kezelőket attól, hogy ezen funkciójukat megtartsák, különösen az esetleges új referencia-kamatlábakra való áttérés jelenlegi időszakában⁽²⁸⁾. Az ilyen belépési akadályok a referenciamutatók nem optimális jegyzékéhez vezethetnek, amely adott esetben nem felel meg a felhasználók szükségleteinek.

3.2.3. Ezenfelül, annak meghatározása céljából, hogy hol helyezkedik el „a piacon folytatott ügyletek értékének több mint 50%[-ának]” megfelelő küszöb, amelyet a rendelet iránti javaslat 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a referenciamutató-kezelőknek kell megállapítania annak eldöntése érdekében, hogy létezik-e a nem üzleti alapú referenciamutatók mögöttes piaca, tisztázásra van szükség a tekintetben, hogy a referenciamutató-kezelő ennek megállapítása érdekében milyen módon végezze el annak alapos és a kihívásoknak ellenálló értékelését, hogy mi minősül piacnak, figyelemmel arra, hogy a „piac” a versenyjogból eredő közgazdasági fogalom, és annak további meghatározását a rendelet iránti javaslat sem tartalmazza.

3.2.4. Az EKB azt is megjegyzi, hogy a rendelet iránti javaslat szerint az Unióban elhelyezkedő referenciamutató-kezelőket és a referenciamutatók adatszolgáltatóit a tagállamok által kijelölt illetékes hatóságok felügyelik, valamint, hogy a referenciamutató-kezelőknek kell megállapítani a hatóságok általi engedélyezést kell kérniük. Az EKB korábban már kifejtette azon álláspontját⁽²⁹⁾, amely szerint, figyelemmel az Euribor rendszerszintű jelentőségére az Unió pénzügyi piaci szempontjából, valamint a monetáris politika transzmissziójában játszott szerepére, az európai felügyeleti hatóságoknak részt kellene venniük az Euribor kamatláb-meghatározó folyamatainak felügyeletében. Az EKB úgy véli, hogy az olyan hatóságok, mint az ESMA és az EBH, alkalmasak e szerep vállalására. Az EKB ezért üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az ESMA által a referenciamutatók létrehozási folyamatának meghatározott kérdéseiben kialakított technikai standardok alapján fogadjanak el átruházott aktusokat, valamint az ESMA arra irányuló hatáskörét, hogy kötelező erejű közvetítési eljárást folytasson le, amelynek során koordinálja az Unióban található illetékes hatóságok közötti együttműködést⁽³⁰⁾, továbbá a harmadik országban elhelyezkedő referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vétele, illetve nyilvántartásba vételének visszavonása terén játszott szerepét is⁽³¹⁾. Ezenfelül a jogi személyek és természetes személyek elhelyezkedésével kapcsolatos, a rendelet iránti javaslatban meghatározott terminológiát következetesen kell használni az egész szövegben⁽³²⁾. Az EKB azt is üdvözli, hogy az illetékes hatóságok a rendelet iránti javaslat szerinti feladataik egy részét az ESMA egyetértésével átruházhatják az ESMA-ra⁽³³⁾.

⁽²²⁾ Az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveiről szóló zárójelentése, lásd a 13. lábjegyzetet.

⁽²³⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 19. pontját, és II. mellékletét.

⁽²⁴⁾ Lásd az 5. módosítást. Lásd még a referencia-kamatlábrol szóló fejezetet az EKB Havi Értesítő 2013. október számának 69. oldalán, amely az EKB weboldalán érhető el: www.ecb.europa.eu.

⁽²⁵⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat II. és VI. címét.

⁽²⁶⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 7. cikke (1) bekezdésének a) pontját.

⁽²⁷⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat II. címének 1. fejezetét.

⁽²⁸⁾ Lásd a 3.3.2. pontot, ahol kiemeljük a kötelező részvételi küszöbök megvalósíthatóságával kapcsolatos aggályokat.

⁽²⁹⁾ Lásd az indexek szabályozásával kapcsolatos 2012. évi bizottsági nyilvános konzultációt – Az eurorendszer válasza, 2012. november, 3. o.

⁽³⁰⁾ Erről a rendelet iránti javaslat 34. cikke rendelkezik, hivatkozva az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkére.

⁽³¹⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 20. és 21. cikkét.

⁽³²⁾ Lásd a 9. módosítást, a 20. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, ahol a „harmadik országban székhellyel rendelkező referenciamutató-kezelő” kifejezést használják.

⁽³³⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 26. cikkének (2) bekezdését.

3.3. Ágazati követelmények, kritikus referenciamutatók és kötelező részvétel ⁽³⁴⁾

3.3.1. A javaslat a referenciamutatók és ágazatok különböző típusaira vonatkozó szabályozói követelményeket, illetve a „kritikus referenciamutatókra” vonatkozó különleges szabályozást tartalmaz ⁽³⁵⁾. Az EKB támogatja a kritikus referenciamutatók ilyen szigorúbb szabályozásának elemeit. Az EKB azt is üdvözli, hogy a rendelet iránti javaslat előírja a felügyelt szervezetek számára, hogy kötelező jelleggel szolgáltatassanak bemeneti adatokat a kritikus referenciamutatót illetően ⁽³⁶⁾. Ez fontos óvintézkedés arra a ki nem zárható esetre, ha a piac nem megfelelő működése áll elő, és az ügyleti alapú adatok szolgáltatása megszűnik, vagy azok nem érhetőek el ⁽³⁷⁾. Az EKB-t ugyanakkor aggasztja, hogy a „kritikus referenciamutató” jelenlegi meghatározása ⁽³⁸⁾, amely azt igényli, hogy az adatszolgáltatók többségükben felügyelt szervezetek legyenek, és hogy az „legalább 500 milliárd EUR névleges értékű pénzügyi eszköz referenciaértékéként” szolgáljon, esetleg nem szolgáltat kellően biztonságos alapot új kritikus referenciamutatók, például a bankközi kamatlábak kialakulásához. Amellett, hogy a belépés potenciális akadályát jelenti, a javasolt meghatározás egy másik hátránya az, hogy nehéz megállapítani, hogy teljesült-e a számszerű küszöb. Ezért az EKB érdemesnek tartja egy rugalmasabb, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos megfontolásokon alapuló meghatározás rögzítését ⁽³⁹⁾.

3.3.2. Az EKB-nek komoly aggodalmai vannak a kötelező részvétel előírását megalapozó küszöb kapcsán javasolt szövegezést illetően. Jelenlegi szövege szerint a 14. cikk bizonyos hatásköröket biztosít a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának, amelyet annak biztosítása érdekében gyakorolhat, hogy a felügyelt szervezetek folytassák a referenciamutatóra vonatkozó adatszolgáltatást, valamint egyéb lépéseket is előírhat számukra ⁽⁴⁰⁾, ha „adott évben belül egy kritikus referenciamutató adatszolgáltatóinak legalább 20 %-a beszüntette az adatszolgáltatást, vagy elegendő jelzés van arra vonatkozóan, hogy valószínűsíthetően beszünteti az adatszolgáltatást”. Lehetnek ugyanakkor olyan helyzetek, amelyekben egyes panelben szereplő szervezetek több éven át nem szolgáltatnak bemeneti adatokat, ugyanakkor bármely adott évben (gördülő vagy naptári alapon) az adatszolgáltatások megszűnése nem éri el az adott referenciamutató adatszolgáltatóinak 20 %-át, és így nem szolgálhat az illetékes hatóság beavatkozási hatásköre gyakorlásának alapjául. Ennek eredményeként ez egy kritikus referenciamutató lassú elhalásához vezethet, annak a lehetősége nélkül, hogy bármely kötelező rendszert igénybe lehetne venni. Ez súlyos következményekkel járhat a panel reprezentativitását illetően. Noha a referenciamutató-kezelő köteles biztosítani, hogy a bemeneti adatokat az adatszolgáltatók megbízható és reprezentatív paneljétől vagy mintájától szerzi be ⁽⁴¹⁾, a kötelező részvétel előírása nélkül a referenciamutatóra vonatkozó bemeneti adatok hiányosságai súlyos következményekkel járhatnak a pénzügyi stabilitásra és a piacok rendes működésére nézve. Figyelemmel e referenciamutatók kritikus jellegére, valamint tekintettel a pénzügyi stabilitással, és a piac zavartalan működésével kapcsolatos megfontolásokra, az EKB nyomatékosan azt ajánlja, hogy ne számszerű tesztre támaszkodjanak, amelyet könnyű megkerülni, és amelynek határértékét adott esetben sohasem érik el, hanem az váltsák fel a pénzügyi stabilitásra vonatkozó minőségi szempontokkal. Ebből következően az EKB nyomatékosan azt ajánlja, hogy a referenciamutató-kezelő számára írják elő, hogy rendszeres időközönként, illetve amennyiben a panel mérete csökken, értékelje, hogy a panel továbbra is reprezentatív-e és különösen, hogy a méret bármilyen csökkenése azt eredményezi-e, hogy a bemeneti adatokat az adatszolgáltatók nem kellően reprezentatív köréből szerzik-e be ⁽⁴²⁾. Az EKB e tekintetben megjegyzi, hogy a rendelet iránti javaslat 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja azt írja elő, hogy a referenciamutató-kezelő „a bemeneti adatokat adatszolgáltatók megbízható és reprezentatív paneljétől vagy mintájától [szerezze] be, biztosítva ezáltal, hogy az adatokból képzett referenciamutató megbízható és reprezentatív a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági tények tekintetében (»Reprezentatív adatszolgáltatók«)”. Ezzel összefüggésben az EKB azt javasolja, hogy a 14. cikk (2) bekezdése kifejezetten rögzítse, hogy a kritikus referenciamutatót illetően kötelező adatszolgáltatás alá eső kiválasztott felügyelt szervezetek olyan felügyelt szervezetek is lehetnek, amelyek nem a panelben szereplő szervezetek.

⁽³⁴⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat III. címét.

⁽³⁵⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 21. pontját (meghatározás), valamint 13. cikkét. Kiemelendő, hogy a kritikus referenciamutató kezelője köteles megküldeni az illetékes nemzeti hatóságnak magatartási kódexét, hogy az ellenőrizze, a magatartási kódex megfelel-e a rendeletnek.

⁽³⁶⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 14. cikkét.

⁽³⁷⁾ Lásd az eurorendszer által az EBH és az ESMA konzultációjára adott választ, lásd a 17. lábjegyzetet.

⁽³⁸⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 3. cikk (1) bekezdés 21. pontját.

⁽³⁹⁾ Lásd a 6. módosítást.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 14. cikke (1) bekezdésének a)-c) pontját.

⁽⁴¹⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat I. melléklete C. szakaszával együttesen értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

⁽⁴²⁾ Lásd a 6. módosítást.

3.3.3. A kritikus referenciamutatók esetében a rendelet iránti javaslat azt is előírja, hogy az adatszolgáltatók illetékes hatósága „segítséget nyújt” a 14. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja⁽⁴³⁾ szerinti intézkedések végrehajtásában a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága számára, beleértve annak előírását is a felügyelt szervezetek számára, hogy kötelező jelleggel szolgáltatassanak adatok a referenciamutatót illetően. Az EKB értelmezése szerint, amennyiben a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága bármely fenti intézkedésről döntött, de nincs egyetértés a kollégiumon belül az alkalmazandó intézkedés(ek)e)t illetően, illetve ha nincs egyetértés a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága által hozott intézkedések végrehajtását célzó írásbeli rendelkezéseket illetően, a kérdést az ESMA elé lehet terjeszteni, amely az 1095/2010 rendelet 19. cikkében meghatározott eljárás alapján döntést hozhat.

3.4. Felügyeleti együttműködés

Az egyes kritikus referenciamutatók tekintetében a rendelet iránti javaslat előírja, hogy létre kell hozni az illetékes hatóságok kollégiumát⁽⁴⁴⁾. Az EKB-nek ugyanakkor aggályai vannak az ilyen eljárás kivitelezhetőségét illetően a kritikus pénzügyi referenciamutatók tekintetében, különösen az olyan rendkívüli esetekben, mint a piac nem megfelelő működése. Ezenfelül ezek a rendelkezések nem érinthetik az EKB bankfelügyeleti hatásköreit, amelyek az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló rendelet⁽⁴⁵⁾ alapján illetik meg. E rendelet prudenciális felügyeleti feladatokat ruház az EKB-ra, de nem ruház rá a hitelintézmények tekintetében az üzleti tevékenység felügyeletével kapcsolatos feladatokat⁽⁴⁶⁾. Ennélfogva az EKB értelmezése szerint továbbra is az illetékes nemzeti hatóságok felelőssége lesz a referenciamutatók felügyelete. Ugyanakkor bármely azzal kapcsolatos esetleges kétség eloszlatása érdekében, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartozó intézmények pénzügyi magatartásának felügyeletére vonatkozó hatáskör továbbra is az illetékes nemzeti hatóságokat illeti meg, a rendeletnek rögzítenie kell, hogy a tagállamok által kijelölendő illetékes hatóságnak illetékes nemzeti hatóságnak kell lennie.

3.5. Átláthatóság és fogyasztóvédelem

3.5.1. Az EKB megjegyzi, hogy a rendelet iránti javaslat 16. cikkének (1) bekezdése szerint a referenciamutató-kezelőnek közvetlenül a referenciamutató közzétételét követően közzé kell tennie a referenciamutató értékének meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat, kivéve, ha a közzététel súlyosan hátrányos következményekkel járna az adatszolgáltatókra nézve, vagy hátrányosan érintené a referenciamutató megbízhatóságát vagy integritását, amely esetben a közzététel késleltethető a következmények jelentős mértékű mérsékléséhez szükséges ideig. Az EKB értelmezése szerint továbbá a rendelet iránti javaslat azon rendelkezései, amelyek megtiltják az illetékes hatóság, annak alkalmazottai és meghatalmazottai számára, hogy a „szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információkat” adjanak át bármely más személy számára, nem vonatkoznak a referenciamutató-kezelőre, és ezáltal nem gátolják meg, hogy a referenciamutató-kezelő végül közzétegye a bemeneti adatokat, még akkor is, ha azok a rendelet iránti javaslat 16. cikkében megjelölt típusú információkat tartalmaznak. Ugyanakkor kétséges, hogy ezek az adatok hozzáadott értéket képviselnek-e a felhasználók számára. A rendelet iránti javaslatnak ehelyett az adatok megfelelő ellenőrzése, felügyelete, archiválása és auditálása révén azt kellene biztosítani, hogy a felhasználók bízassanak azok megbízhatóságában. Az üzleti alapú referenciamutatók vonatkozásában emellett felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyekben a közzéteendő bemeneti adatok között olyan adatok is szerepelnek, amelyek üzleti szempontból érzékenyek, vagy szakmai titoktartás alá esnek, például ha a bemeneti adatok az ügyletek mennyiségi adatait is tartalmazzák. Ennélfogva a referenciamutató-kezelő számára csak akkor kellene előírni az adatok közzétételét, még késleltetés mellett is, ha a releváns adatszolgáltató ahhoz előzetesen hozzájárult, ugyanakkor elegendő lenne, ha a referenciamutató-kezelő számára az adatok meghatározott időtartamon keresztül történő tárolását írják elő, amelynek során az illetékes hatóság kérelmére hozzáférhetne azokhoz⁽⁴⁷⁾. Ez kevésbé lenne terhes az adatszolgáltatók számára, ugyanakkor lehetővé tenné a referenciamutató-kezelőjének illetékes hatósága számára az adatokhoz való hozzáférést, azon pontosságának és elégséges jellegének megvizsgálása céljából.

⁽⁴³⁾ E rendelkezés hatáskört biztosít a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága számára, hogy a) a felügyelt szervezetek számára előírja, hogy a módszertannal, magatartási kódexszel vagy más szabállyal összhangban bemeneti adatokat szolgáltatassanak a referenciamutató-kezelő részére, és b) meghatározza a bemeneti adatok szolgáltatásának formáját és határidejét. A segítségnyújtás előírása a 14. cikk (3) bekezdésében szerepel.

⁽⁴⁴⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 34. cikkének (1) és (2) bekezdését.

⁽⁴⁵⁾ Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 187., 2013.10.29., 63. o.). Lásd még az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek a 1024/2013/EU tanácsi rendelet értelmében az Európai Központi Bank külön feladatokkal történő megbízása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. október 22-i 1022/2013 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.).

⁽⁴⁶⁾ Lásd az 1024/2013/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdését.

⁽⁴⁷⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 16. cikkét, és a 7. módosítást.

3.5.2. Az átláthatósági rendelkezések arra kötelezik a referenciamutató-kezelőt, hogy tegye közzé a referenciamutató jelentős módosítása vagy megszüntetése esetén hozott intézkedésekre vonatkozó eljárást. Ehhez hasonlóan a felügyelt szervezetek és a felhasználók szintén kötelesek az ilyen esetben általuk teendő intézkedésekről szóló megalapozott terveket közzétenni⁽⁴⁸⁾. Ugyanakkor sem e rendelkezések, sem az átmeneti rendelkezések⁽⁴⁹⁾ nem írják elő szükséghelyzeti tervek kialakítását egy referenciamutató hirtelen megszűnése esetére. Az EKB ezért azt ajánlja, hogy a rendelet iránti javaslatban szerepeljen egy olyan, a referenciamutató-kezelő számára előírt követelmény, hogy alakítsa ki saját szükséghelyzeti eljárásait, az indexek végfelhasználói irányában teljesen átlátható módon. Javasolt, hogy az ilyen rendelkezések a referenciamutató-kezelő magatartási kódexébe kerüljenek beépítésre, mint a rendelet iránti javaslat I. melléklete D. szakaszának 1. pontja szerinti kiegészítő követelmény⁽⁵⁰⁾.

3.5.3. Az olyan felügyelt szervezeteknek, mint a hitelintézetek, értékelniük kell, hogy a referenciamutatónak egy fogyasztóval megkötendő pénzügyi ügyletben referenciaértékként történő használata megfelelő-e a fogyasztó általi felhasználás szempontjából. Megfelelősége biztosítása érdekében a szervezet köteles az e referenciamutatóval kapcsolatos szükséges információk beszerzésére, beleértve a referenciamutató-kezelő nyilvános referenciamutató-nyilatkozatát⁽⁵¹⁾. Az EKB azt ajánlja, hogy az uniós jogalkotó szervek tegyék egyértelművé, hogy e kötelezettség hogyan fog tükröződni a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokról szóló bizottsági javaslatban⁽⁵²⁾, mivel a rendelet iránti javaslat a pénzügyi ügyletek meghatározásába bevonja a jelzáloghiteleket is.

3.6. *A harmadik országbeli referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatók használata*⁽⁵³⁾

3.6.1. Az EKB megjegyzi, hogy a 20. cikkben javasolt egyenértékűségi szabályozás szerint a harmadik országban székhellyel rendelkező referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatóknak, mielőtt azokat az uniós felügyelt szervezetek használhatnák, meghatározott feltételeknek kell megfelelniük, beleértve a Bizottság egy olyan határozatának beszerzését, amely elismeri, hogy a rájuk vonatkozó jogi keretrendszer és felügyeleti gyakorlat egyenértékű a rendelet iránti javaslat követelményeivel. Az EKB azt is megjegyzi, hogy úgy tűnik, az ilyen referenciamutatókra nem vonatkoznak a 39. cikkben szereplő átmeneti rendelkezések, mivel úgy tűnik, ezek csak azokat a fennálló referenciamutatókat szabályozzák, amelyek kezelőinek kérniük kell engedélyezésüket a referenciamutató-kezelő elhelyezkedése szerinti tagállam illetékes hatóságától, vagyis az Unióban elhelyezkedő referenciamutató-kezelőkről van szó.

3.6.2. Az EKB-t aggasztja a javasolt egyenértékűségi szabályozás megvalósíthatósága, különösen, ha azt a rendelet iránti javaslat egyéb rendelkezéseivel párhuzamosan vezetik be. Az Unióban számos jelentős befektetési termék alkalmaz nem uniós referenciamutatókat, különösen származtatott eszközökben és befektetési alapokban. Noha az IOSCO közzétett a referenciamutatók előállítására vonatkozó elveket, és arra ösztönzi az országokat, hogy alkalmazzák azokat⁽⁵⁴⁾, ez továbbra is az egyes országok saját ügye, és ezért bizonytalan, hogy az IOSCO valamennyi tagja alkalmazni fogja-e ezeket jogszabályi eszközök révén. Mivel a rendelet iránti javaslat szerint a Bizottság pozitív egyenértékűségi határozatának meg kell állapítania, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere biztosítja azt, hogy a rendelet követelményei, beleértve a referenciamutató-kezelőkre vonatkozó irányítási és kontrollkövetelményeket, jogilag kötelezőek és hatékony felügyelet és végrehajtás alá esnek⁽⁵⁵⁾, a harmadik országok – beleértve a G20-akhoz tartozó országokat is – jogi keretrendszere nehezen felelhet meg az egyenértékűségi feltételeknek, például, ha nem írnak elő felügyeleti követelményeket referenciamutató-kezelőik és adatszolgáltatóik számára⁽⁵⁶⁾. Ebből következően, az ilyen harmadik országban kezelt referenciamutatókat referenciaértékként használó termékek széles körét vissza kellene vonni, és egy ilyen lépés pénzügyi stabilitásra gyakorolt potenciális hatása jelentős lehet.

⁽⁴⁸⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 17. és 39. cikkét.

⁽⁴⁹⁾ A rendelet iránti javaslat 39. cikke.

⁽⁵⁰⁾ Lásd a 8. és 18. módosítást.

⁽⁵¹⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 18. cikkének (1) bekezdését.

⁽⁵²⁾ Lásd a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti javaslatot, COM(2011) 142 végleges.

⁽⁵³⁾ Lásd a 20. és 21. cikket.

⁽⁵⁴⁾ Lásd a 13. lánkjegyzetet, valamint lásd az IOSCO utolsó, 2013. novemberi sajtóközleményét.

⁽⁵⁵⁾ Lásd a rendelet iránti javaslat 5. cikkével együtt értelmezett 20. cikke 2. bekezdésének b) pontját.

⁽⁵⁶⁾ például mivel a referenciamutató-kezelő egy nem szabályozott piaci szervezet. Az EKB értelmezése, amely a piaci szereplők visszajelzésein alapul, az, hogy az Unión kívül kevés olyan jogrendszer van, amely a jelentős kamatlábakra vonatkozó referenciamutatókon, illetve egyes deviza- és áru-referenciamutatókon kívül mást is szabályozni kívánna.

- 3.6.3. Az EKB emellett megjegyzi, hogy a javasolt egyenértékűségi szabályozás nem nyújt egyértelmű iránymutatást az olyan ügyletekre vonatkozó következményeket illetően, amelyek jelenleg ilyen referenciamutatókat használnak referenciaértékként, amennyiben e referenciamutatók nem felelnek meg az egyenértékűségi teszten, mivel úgy tűnik, a 39. cikk átmeneti rendelkezései csak az uniós referenciamutatókra vonatkoznak.
- 3.6.4. A fenti okokból, annak érdekében, hogy a nem uniós referenciamutatók használatának kérdése ne maradjon homályos, az EKB felkéri az Unió jogalkotó szerveit, hogy mérleeljék minimálisan egy hosszabb végrehajtási időszak beiktatását az egyenértékűségi szabályozás tekintetében, amely szerint a harmadik országokban, különösen a G20-akhoz tartozó országokban kezelt, széles körben használt kiválasztott referenciamutatókat egy hosszabb, hároméves átmeneti időszak végéig továbbra is használni lehetne az Unióban. Az ilyen referenciamutatók tekintetében a harmadik országbeli referenciamutató-kezelő számára elő kellene írni, hogy bizonyítsa, hogy nemzeti jogi keretszabályozásával összefüggésben megfelel az IOSCO elveinek. Ennek eredményeként a referenciamutató ideiglenesen mentesülne a rendelet iránti javaslat 20. cikkében meghatározott egyenértékűségi követelmények alól. Fontos ugyanakkor megtalálni az egyensúlyt az Unión belül a pénzügyi stabilitásra törekvés, illetve az Unióban széles körben használt kritikus referenciamutatók valamennyi kezelőjének egyenlő versenyfeltételeivel kapcsolatos tágabb megfontolások között. Az ezen egyensúly elérése érdekében az EKB olyan szerepet irányoz elő az ESMA számára, hogy az a Bizottság nevében rendszeresen felülvizsgálja, hogy az egyenértékűségi szabályozás halasztott végrehajtása a nem uniós referenciamutató-kezelők tekintetében⁽⁵⁷⁾ még mindig indokolt-e.

4. Egyéb nemzetközi szempontok

Az eurorendszer által az indexek szabályozásával kapcsolatos 2012. évi bizottsági nyilvános konzultációra adott válaszban⁽⁵⁸⁾ az EKB hangsúlyozta e területen annak fontosságát, hogy biztosítsák a nemzeti és uniós szintű jogalkotási kezdeményezések megfelelő koordinációját a nemzetközi kezdeményezésekkel. Ezzel összefüggésben az EKB megjegyzi, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanács hivatalos ágazati irányítócsoportja, amelynek az EKB is tagja, jelenleg a piaci szereplőkkel együttesen vizsgálja a pénzügyi referenciamutatók jövőjét a banki ágazatban.

Abban az esetben, ahol az EKB a rendelet iránti javaslat módosítására tesz javaslatot, a melléklet tartalmazza a szövegezési javaslatokat és az azokhoz fűzött magyarázatot.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2014. január 7-én.

az EKB elnöke

Mario DRAGHI

⁽⁵⁷⁾ Lásd a 16. módosítást.

⁽⁵⁸⁾ Lásd az indexek szabályozásával kapcsolatos 2012. évi bizottsági nyilvános konzultációt – Az eurorendszer válasza, 2012. november, 8. o.

MELLÉKLET

Szövegezési javaslatok

A Bizottság által javasolt szöveg	Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾
-----------------------------------	--

1. módosítás

(16) preambulumbekzdés

<p>„(16) Az Unióban központi bankok által előállított referenciamutatókat állami hatóságok ellenőrzik, és e mutatók megfelelnek a referenciamutatók pontosságát, integritását és függetlenségét e rendeletnek megfelelően biztosító elveknek, standardoknak és eljárásoknak. Következésképp nem szükséges, hogy e referenciamutatók a jelen rendelet hatálya alá tartozzanak. Harmadik országok központi bankjai azonban szintén előállíthatnak olyan referenciamutatókat, amelyeket mások felhasználnak az Unióban. Meg kell határozni, hogy a referenciamutatókat előállító harmadik országbeli központi bankok közül csak azok mentesülnek e rendelet előírásai alól, amelyek az e rendeletben megállapítottakhoz hasonló standardokat alkalmaznak.”</p>	<p>„(16) Az Unióban központi bankok által előállított referenciamutatókat állami hatóságok ellenőrzik, és e mutatók megfelelnek a referenciamutatók pontosságát, integritását és függetlenségét e rendeletnek megfelelően biztosító elveknek, standardoknak és eljárásoknak. Következésképp nem szükséges, hogy e referenciamutatók a jelen rendelet hatálya alá tartozzanak. Harmadik országok központi bankjai azonban szintén előállíthatnak olyan referenciamutatókat, amelyeket mások felhasználnak az Unióban. Meg kell határozni, hogy a referenciamutatókat előállító harmadik országbeli központi bankok közül csak azok mentesülnek e rendelet előírásai alól, amelyek az e rendeletben megállapítottakhoz hasonló standardokat alkalmaznak.”</p>
---	---

Magyarázat

A központi bankok által előállított referenciamutatók hatósági ellenőrzés alá tartoznak. Ezeknek az ellenőrzéseknek már eleve az célja, hogy megfeleljenek azoknak az elveknek, standardoknak és eljárásoknak, amelyek biztosítják referenciamutatóik pontosságát, integritását és függetlenségét. Ezért nem szükséges a központi bankok és az általuk előállított referenciamutatók szerepeltetése a rendelet iránti javaslatban.

2. módosítás

(50) preambulumbekzdés

<p>„(50) Az e rendelet végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a rendelet egyes elemei tekintetében végrehajtási hatásköröket kell biztosítani a Bizottság számára. Ezek az elemek a harmadik országok központi bankjaira és referenciamutató-kezelőire vonatkozó jogi keretrendszer egyenértékűségének igazolásával, valamint a kritikus referenciamutatóvá történő minősítéssel kapcsolatosak. Az említett hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.”</p>	<p>„(50) Az e rendelet végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a rendelet egyes elemei tekintetében végrehajtási hatásköröket kell biztosítani a Bizottság számára. Ezek az elemek a harmadik országok központi bankjaira és referenciamutató-kezelőire vonatkozó jogi keretrendszer egyenértékűségének igazolásával, valamint a kritikus referenciamutatóvá történő minősítéssel kapcsolatosak. Az említett hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.”</p>
--	---

Magyarázat

A központi bankok törlésének oka ezen intézmények javasolt mentesítése.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások (1)

3. módosítás

2. cikk (2) és (3) bekezdés

„(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó:

- a) a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjaira;
- b) azon harmadik országok központi bankjaira, amelyek jogi keretrendszerével kapcsolatban a Bizottság elismerte, hogy az a referenciamutató-előállítás pontosságára, integritására és függetlenségére vonatkozóan e rendeletben megállapított követelményekkel egyenértékű elvekről, standardokról és eljárásokról rendelkezik.

(3) A Bizottság elkészíti a (2) bekezdés b) pontjában említett harmadik országbeli központi bankok jegyzékét.

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

„(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó: **a központi bankokra.**

- a) a ~~Központi Bankok Európai Rendszerének tagjaira;~~
- b) ~~azon harmadik országok központi bankjaira, amelyek jogi keretrendszerével kapcsolatban a Bizottság elismerte, hogy az a referenciamutató-előállítás pontosságára, integritására és függetlenségére vonatkozóan e rendeletben megállapított követelményekkel egyenértékű elvekről, standardokról és eljárásokról rendelkezik.~~

~~(3) A Bizottság elkészíti a (2) bekezdés b) pontjában említett harmadik országbeli központi bankok jegyzékét.~~

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

Magyarázat

Lásd az 1. módosításhoz fűzött magyarázatot.

4. módosítás

3. cikk (1) bekezdés 19. pont

„19. »bankközi referencia-kamatláb«: referenciamutató, amelynek az e cikk 1.c) pontja szerinti alapul szolgáló eszköze az a kamatláb, amelyen a bankok egymástól kölcsönt vesznek fel, illetve egymásnak kölcsönt nyújtanak;”

„19. »bankközi referencia-kamatláb«: referenciamutató, amelynek az e cikk 1.c) pontja szerinti alapul szolgáló eszköze az a kamatláb, amelyen a bankok egymástól kölcsönt vesznek fel, illetve egymásnak kölcsönt nyújtanak, **vagy a nagykereskedelmi piacon elérhető kamatláb;”**

Magyarázat

A II. mellékletben szereplő különös szabályozás alkalmazásában használt „bankközi referencia-kamatláb” fogalma nem tűnik megfelelőnek minden jelenlegi, illetve a jövőben esetlegesen kialakításra kerülő kamatláb-alapú referenciamutató szempontjából. A jelenlegi meghatározás például úgy tűnik, nem terjed ki a nagykereskedelmi piacról származó ellenőrizhető adatokon alapuló kamatlábakra. A meghatározást ezért ki kell terjeszteni, hogy az ne csak azokra a referenciamutatókra vonatkozzon, amelyek olyan kamatlábakon alapulnak, amelyen a bankok egymástól kölcsönt vehetnek fel, illetve egymásnak kölcsönt nyújthatnak, hanem azokra is, amelyeket a bankok a nagykereskedelmi piacon kötött kölcsönügyletek során alkalmaznak.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások (1)

5. módosítás

3. cikk (1) bekezdés 21. pont

„21. »kritikus referenciamutató«: olyan referenciamutató, amelynek adatszolgáltatói többségükben felügyelt szervezetek, és amely legalább 500 milliárd EUR névleges értékű pénzügyi eszköz referenciaértékeként szolgál;”

„21. »kritikus referenciamutató«: olyan referenciamutató, amelynek adatszolgáltatói többségükben felügyelt szervezetek, és amely legalább 500 milliárd EUR névleges értékű pénzügyi eszköz referenciaértékeként szolgál, **ha azt nem állítanak elő, vagy nem reprezentatív panel vagy adatszolgáltatók igénybevételével, illetve nem reprezentatív bemeneti adatok használatával állítanak elő, súlyosan hátrányos következményekkel járna a pénzügyi stabilitásra, a piacok rendes működésére, a fogyasztókra vagy a realgazdaságra nézve;**”

Magyarázat

Az EKB érdeemesnek tartja a számszerűsített névérték-küszöbön alapuló javasolt meghatározás helyett egy rugalmasabb, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos megfontolásokon alapuló meghatározás rögzítését. Különösen egy, az új, ügyleti alapú referenciamutatók környezetében felmerülő új referenciamutató esetében valószínű, hogy a referenciamutatóban hivatkozott pénzügyi eszközök mennyisége kezdetben ingadozni fog. A pénzügyi stabilitási megfontolásokra alapított meghatározás biztosabb alapot nyújt az új kritikus referenciamutatók, mint például a bankközi kamatlábak kialakulása számára, amennyiben a piac ki kívánja alakítani azokat.

6. módosítás

14. cikk (1) bekezdés, (2) bekezdés (új), (3) bekezdés (új) és (4) bekezdés (új)

„(1) Amennyiben adott éven belül egy kritikus referenciamutató adatszolgáltatóinak legalább 20%-a beszüntette az adatszolgáltatást, vagy elegendő jelzés van arra vonatkozóan, hogy valószínűsíthetően beszünteti az adatszolgáltatást, a kritikus referenciamutató érintett illetékes hatóságának rendelkeznie kell a szükséges hatáskörrel ahhoz, hogy:

- a) a (2) bekezdéssel összhangban kiválasztott felügyelt szervezetek számára előírja, hogy a módszertannal, magatartási kódexszel vagy más szabállyal összhangban bemeneti adatokat szolgáltatassanak a referenciamutató-kezelő részére;
- b) meghatározza a bemeneti adatok szolgáltatásának formáját és határidejét;
- c) módosítsa a kritikus referenciamutatóra vonatkozó magatartási kódexet, módszertant vagy más szabályt.”

„(1) Amennyiben adott éven belül egy kritikus referenciamutató adatszolgáltatóinak legalább 20%-a beszüntette az adatszolgáltatást, vagy elegendő jelzés van arra vonatkozóan, hogy valószínűsíthetően beszünteti az adatszolgáltatást, a kritikus referenciamutató érintett illetékes hatóságának **AZ egy vagy több kritikus referenciamutató kezelőjének két évente be kell nyújtania illetékes hatóságához az általa kezelt minden kritikus referenciamutató reprezentativitására vonatkozó értékelést.**”

A Bizottság által javasolt szöveg	Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾
	<p>(2) A kritikus referenciamutató panelből kilépni szándékozó adatszolgáltatójának írásban értesítenie kell erről a releváns referenciamutató-kezelőt, amely ezt követően haladéktalanul:</p> <p>a) tájékoztatja az illetékes hatóságát; és</p> <p>b) legkésőbb az értesítés időpontját követő 14 napon belül illetékes hatósága elé terjeszti az adatszolgáltató panelből való kilépése által a panel méretére és reprezentativitására gyakorolt hatások strukturális értékelését.</p> <p>(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben hivatkozott értékelés kézhezvételét követően, annak alapján, az illetékes hatóság haladéktalanul:</p> <p>a) tájékoztatja az ESMA-t; és</p> <p>b) saját maga is értékeli, hogy a kritikus referenciamutató nélkülözi-e a reprezentativitást. [Ez különösen az adatszolgáltatók számának az idők során történő csökkenése, vagy a strukturális piaci fejlemények eredményeként következhet be.]</p> <p>(4) Ha a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a referenciamutató nélkülözi a reprezentativitást, akkor rendelkeznie kell a szükséges hatáskörrel ahhoz, hogy:</p> <p>a) a (5) bekezdéssel összhangban kiválasztott felügyelt szervezetek számára előírja, hogy a módszertannal, magatartási kódexszel vagy más szabállyal összhangban bemeneti adatokat szolgáltatassanak a referenciamutató-kezelő részére;</p> <p>b) meghatározza a bemeneti adatok szolgáltatásának formáját és határidejét;</p> <p>c) módosítsa a kritikus referenciamutatóra vonatkozó magatartási kódexet, módszertant vagy más szabályt;</p> <p>d) a (2) bekezdésnek megfelelően a panelből való kilépésre irányuló szándékát bejelentő adatszolgáltatót arra kötelezze, hogy a panelben maradjon, amíg az illetékes hatóság befejezi értékelését. Ez az időtartam nem haladhatja meg az attól az időponttól számított [4] hetet, hogy az adatszolgáltató bejelentette a panelből való kilépésre irányuló szándékát.”</p>

Magyarázat

Előállhat olyan helyzet, amikor adott évben a panelben szereplő, az adatszolgáltatók teljes számának 20%-ánál kevesebb intézmény szünteti meg a bemeneti adatok szolgáltatását, és e szám következképpen jelentősen csökken, ugyanakkor a megszűnések száma bármely adott évben nem éri el az összes adatszolgáltató 20%-át. Ilyen helyzetben a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának 14. cikk (kötelező részvétel) szerinti beavatkozási hatásköre nem áll fenn. A hatáskör ilyen gyakorlását kiváltó, az adatszolgáltatást megszüntető adatszolgáltatók 20%-ában rögzített számszerű küszöböt tehát több minőségi teszttel kell felváltani, amelyek alapját az illetékes felügyelő hatóság által a panel méretének csökkenése folytán a panel és a bemeneti adatok reprezentativitását illetően végzett értékelés képezi. Ez azt igényli, hogy a panelből kilépni szándékozó adatszolgáltató haladéktalanul tájékoztassa a referenciamutató-kezelőt. Pénzügyi stabilitási okokból egy további hatáskörre is szükség van annak biztosítása érdekében, hogy a kilépni szándékozó adatszolgáltató a panelben maradjon, amíg elvégzik az említett értékelést.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾**7. módosítás**

16. cikk

„(1) A referenciamutató-kezelő közvetlenül a referenciamutató közzétételét követően közzéteszi a referenciamutató értékének meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat, kivéve, ha a közzététel súlyosan hátrányos következményekkel járna az adatszolgáltatókra nézve, vagy hátrányosan érintené a referenciamutató megbízhatóságát vagy integritását. Ilyen esetekben a közzététel késleltethető ezen következmények jelentős mértékű mérsékléséhez szükséges ideig. A bemeneti adatok részét képező személyes adatok nem tehetők közzé.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdés alapján közzéteendő információk, a közzététel módja, a közzététel késleltetését lehetővé tevő körülmények, valamint a közzététel eszközei további pontosítása céljából.”

„(1) A referenciamutató-kezelő közvetlenül a referenciamutató közzétételét követően közzéteszi a referenciamutató értékének meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat, kivéve, ha a közzététel súlyosan hátrányos következményekkel járna az adatszolgáltatókra nézve, vagy hátrányosan érintené a referenciamutató megbízhatóságát vagy integritását. Ilyen esetekben a közzététel késleltethető ezen következmények jelentős mértékű mérsékléséhez szükséges ideig. A bemeneti adatok részét képező személyes adatok nem tehetők közzé.

„(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató közzétételét követő [5] évig köteles megőrizni, és az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátani a referenciamutató meghatározására felhasznált adatokat.

A bemeneti adatok tárolása során a referenciamutató-kezelő köteles megvédeni ezen adatok üzleti szempontból érzékeny, vagy szakmai titoktartás alá eső, továbbá személyes adatnak minősülő részét.

A referenciamutató-kezelő az adatszolgáltatótól származó, a referenciamutató meghatározásához felhasznált adatokat csak az adatszolgáltató előzetes írásbeli hozzájárulása esetén teheti közzé.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdés alapján közzéteendő **megőrzendő** információk, a közzététel módja, a közzététel késleltetését lehetővé tevő körülmények, valamint a közzététel eszközei **és azon módok** további pontosítása céljából, **amelyek szerint az kérelemre közzétehető, vagy más módon elérhetővé tehető az illetékes hatóság számára.**”

Magyarázat

A referenciamutató-kezelő számára nem kell előírni a bemeneti adatok közzétételét, még késleltetve sem. Először, ezek az adatok nem képviselnek hozzáadott értéket a felhasználók számára. A rendelet iránti javaslatnak ehelyett megfelelő kontrollmechanizmusok révén azt kellene biztosítani, hogy a felhasználók bízassanak az adatok pontosságában és megbízhatóságában. Másodsor, a bemeneti adatok között olyan adatok is szerepelhetnek, amelyek üzleti szempontból érzékenyek, vagy szakmai titoktartás alá esnek, például, ha ügyletek mennyiségi adatai is szerepelnek a bemeneti adatok között. A referenciamutató-kezelőnek ugyanakkor a bemeneti adatokat ésszerű ideig elérhetővé kell tennie az illetékes felügyeleti hatóság számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye a hatóság számára annak ellenőrzését, hogy a szolgáltatott adatok megbízhatóak és pontosak-e. A releváns adatszolgáltató mindazonáltal előzetesen hozzájárulhat az adatok közzétételéhez.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások (1)

8. módosítás

17. cikk (1) bekezdés

„(1) A referenciamutató-kezelő közzéteszi a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése esetén általa hozott intézkedésekre vonatkozó eljárását.”

„(1) A referenciamutató-kezelő közzéteszi a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése esetén általa hozott intézkedésekre vonatkozó eljárását. **A referenciamutató-kezelő emellett a 9. cikk szerinti magatartási kódexben rögzíti a referenciamutató hirtelen megszűnése esetére kialakított szükséghelyzeti eljárásokat.**”

Magyarázat

A szükséghelyzeti eljárásoknak a referenciamutató-kezelő magatartási kódex alapján fennálló kötelezettségei közé történő beiktatása elősegítené a referenciamutató megalapozottságát, előmozdítaná az átláthatóságot a piaci szereplők irányában, továbbá sürgős esetben megkönnyítené az átmenetet egy helyettesítő referenciamutató felé; másként fogalmazva, abban az esetben, ha a referenciamutató-kezelőnek a referenciamutató szolgáltatására való képességében súlyos és hirtelen fennakadás következne be. Lásd még a 17. módosítást.

9. módosítás

20. cikk (1) bekezdés

„(1) Az Unióban található felügyelt szervezetek abban az esetben használhatnak fel harmadik országban székhellyel rendelkező referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a Bizottság a (2) bekezdéssel összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el, amelyben elismeri, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata egyenértékű e rendelet követelményeivel;
- a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;
- a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják, feltüntetve az Unióban használható referenciamutatók jegyzékét és a felügyeletéért a harmadik országban felelős illetékes hatóságot;
- a referenciamutató-kezelőt a 21. cikk szerint megfelelően nyilvántartásba vették; valamint
- hatályban vannak az e cikk (3) bekezdésében említett együttműködési szabályok.”

„(1) Az Unióban található felügyelt szervezetek abban az esetben használhatnak fel **az e rendelet hatályba lépését követő három évig** harmadik országban székhellyel rendelkező **elhelyezkedő** referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a Bizottság a ~~(2)~~ bekezdéssel összhangban ~~egyenértékűségi határozatot fogadott el, amelyben elismeri, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata egyenértékű e rendelet követelményeivel~~ **olyan határozatot fogadott el, amelyben megállapítja, hogy a referenciamutató-kezelő megfelel az elhelyezkedése szerinti harmadik ország jogi keretrendszerének és felügyeleti gyakorlatának, valamint különösen az IOSCO pénzügyi referenciamutatókról szóló elveinek;**
- a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, ~~és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;~~
- a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják, feltüntetve az Unióban használható referenciamutatók jegyzékét ~~és a felügyeletéért a harmadik országban felelős illetékes hatóságot és;~~
- a referenciamutató-kezelőt a 21. cikk szerint megfelelően nyilvántartásba vették; ~~valamint~~
- ~~hatályban vannak az e cikk (3) bekezdésében említett együttműködési szabályok.”~~

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások (1)

Magyarázat

Figyelemmel a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó szabályozási megközelítések nemzetközi sokszínűségére, az egyenértékűségi szabályozás bevezetését a pénzügyi stabilitás szempontjából is körültekintően mérlegelni kell. Ezért mérlegelni kell az Unióban széles körben használt, kiválasztott kritikus referenciamutatók harmadik országbeli kezelői tekintetében az egyenértékűségi szabályozás alóli három éves mentességi időszak bevezetését. A harmadik országbeli referenciamutató-kezelők számára azonban elő kell írni, hogy bizonyítsák, megfelelnek nemzeti jogi keretrendszerüknek, felügyeleti gyakorlatuknak, és az IOSCO elveinek. Ilyen körülmények között a referenciamutató ideiglenesen mentesülne a rendelet iránti javaslat 20. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott egyenértékűségi követelmények alól. Az ilyen szabályozás alá eső referenciamutató-kezelőket az ESMA elkülönítve tartaná nyilván (lásd lent). A pénzügyi stabilitás és az uniós, illetve nem uniós referenciamutató-kezelők közötti egyenlő bánásmód potenciálisan ütköző érdekei közötti egyensúly kialakítása érdekében a három éves halasztást évente felül kell vizsgálni. E szerepet a Bizottság felhatalmazása alapján eljáró ESMA tölthetné be (lásd a 15. módosítást).

Emellett, figyelemmel a 3. cikk (1) bekezdés 22. pontjában szereplő meghatározásra, amely szerint az „elhelyezkedés” az az ország, amelyben a jogi személy székhelye vagy egyéb hivatalos címe van, az „elhelyezkedés” fogalmát következetesen kell használni a rendelet iránti javaslat egész szövegében.

10. módosítás

20. cikk (2) bekezdés (új)

„(2) Az e rendelet hatályba lépését követő három év elteltével az Unióban található felügyelt szervezetek abban az esetben használhatnak fel harmadik országban székhellyel rendelkező referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a Bizottság a (3) bekezdéssel összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el, amelyben elismeri, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata egyenértékű e rendelet követelményeivel;
- b) a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;
- c) a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják, feltüntetve az Unióban használható referenciamutatók jegyzékét és a felügyeletéért a harmadik országban felelős illetékes hatóságot;
- d) a referenciamutató-kezelőt a 21. cikk szerint megfelelően nyilvántartásba vették; valamint
- e) hatályban vannak az e cikk (4) bekezdésében említett együttműködési szabályok.”

Magyarázat

A 20. cikk új (2) bekezdése szerinti teljes egyenértékűségi szabályozás csak a rendelet iránti javaslat hatályba lépését követő három év elteltével lépne hatályba.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾**11. módosítás**

20. cikk (2) bekezdés

„(2) A Bizottság határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja, hogy:

- a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó, 2013. július 17-én közzétett elvei tekintetében biztosított megfelelést; valamint
- b) a jogilag kötelező érvényű követelmények az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

„~~(2)~~ A **(2) bekezdés alkalmazásában** a Bizottság határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja, hogy:

- a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó, 2013. július 17-én közzétett elvei tekintetében biztosított megfelelést; valamint
- b) a jogilag kötelező érvényű követelmények az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

Magyarázat

Az új 20. cikk (1) bekezdése szerinti időszakosan enyhébb szabályozás három évre tervezett bevezetésének eredményeként a Bizottság egyenértékűségekre vonatkozó, új 20. cikk (2) bekezdése szerinti határozatát csak a rendelet iránti javaslat hatályba lépését követő három év elteltével lehet előírni.

12. módosítás

20. cikk (3) bekezdés

„(3) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatát az (2) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket: [...]”

„~~(3)~~ Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatát az **(23)** bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket: [...]”

Magyarázat

Az új 20. cikk (2) bekezdésének bevezetéséből következő módosítás.

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾**13. módosítás**

20. cikk (4) bekezdés

„(4) Az (3) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek révén biztosítható, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA képesek legyenek az e rendelet szerinti valamennyi felügyeleti hatáskörüket gyakorolni.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

„(45) Az (34) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek révén biztosítható, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA képesek legyenek az e rendelet szerinti valamennyi felügyeleti hatáskörüket gyakorolni.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

Magyarázat

Az új 20. cikk (1) és (2) bekezdés bevezetéséből következő módosítás.

14. módosítás

21. cikk (1) és (2) bekezdés

„(1) Az ESMA nyilvántartásba veszi azokat a referenciamutató-kezelőket, amelyek a 20. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban értesítették jóváhagyásukról. A nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az ESMA honlapján, és az információkat tartalmaz az érintett referenciamutató-kezelők által előállítani engedélyezett referenciamutatókról, valamint a harmadik országban ezen referenciamutató-kezelők felügyeletéért felelős illetékes hatóságról.

(2) Az ESMA visszavonja az (1) bekezdésben említett referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vételét az (1) bekezdés szerint létrehozott nyilvántartásból, ha:

- a) az ESMA – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekét vagy a piacok rendezett működését; vagy
- b) az ESMA – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette a nemzeti jogszabályokat vagy a harmadik országban rá vonatkozó egyéb rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság elfogadta a 20. cikk (2) bekezdése szerinti határozatot.”

„(1) Az ESMA nyilvántartásba veszi azokat a referenciamutató-kezelőket, amelyek a 20. cikk (1) bekezdésének c) pontjával, **valamint a 20. cikk (2) bekezdésének c) pontjával** összhangban értesítették jóváhagyásukról. A nyilvántartásokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az ESMA honlapján, és az információkat tartalmaz az érintett referenciamutató-kezelők által előállítani engedélyezett referenciamutatókról, valamint a harmadik országban ezen referenciamutató-kezelők felügyeletéért felelős illetékes hatóságról.

(2) Az ESMA visszavonja az (1) bekezdésben említett referenciamutató-kezelőknek **a vonatkozó** nyilvántartásba **történő felvételét** az (1) bekezdés szerint létrehozott nyilvántartásból, ha:

- a) az ESMA – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekét vagy a piacok rendezett működését; vagy
- b) az ESMA – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette a nemzeti jogszabályokat vagy a harmadik országban rá vonatkozó egyéb rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság elfogadta a 20. cikk ~~(2)~~-bekezdése **(1) bekezdésének a) pontja** vagy **a 20. cikk (3) bekezdése** szerinti határozatot.”

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾

Magyarázat

Az Unióban széles körben használt, a 20. cikk (1) bekezdése szerint ideiglenesen enyhébb szabályozás alá tartozó harmadik országbeli referenciamutató-kezelők nyilvántartását a Bizottság nevében szintén az ESMA-nak kell ellátnia.

15. módosítás

29. cikk (1) bekezdés

„(1) Minden tagállam kijelöli az e rendeletből származó, referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt adatszolgáltatókkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.”

„(1) Minden tagállam kijelöli az e rendeletből származó, referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt adatszolgáltatókkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes **nemzeti** hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.”

Magyarázat

Az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartozó intézmények pénzügyi magatartásának felügyeletére vonatkozó hatáskör illetékes nemzeti hatóságoknál maradásával kapcsolatos bármilyen esetleges kétség eloszlátása érdekében rögzíteni kell, hogy a kijelölendő illetékes hatóságnak illetékes nemzeti hatóságnak kell lennie.

Noha a KBER tagjait a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontja kizárja a rendelet iránti javaslat hatálya alól, az EKB értelmezése szerint e kizárás nem érinti a tagállamok arra irányuló hatáskörét, hogy központi bankjukat jelöljék ki illetékes nemzeti hatóságnak, mivel a kizárás a 2. cikk (1) bekezdésében megjelölt, és a rendelet iránti javaslatban pontosabban meghatározott tevékenységekre vonatkozik.

16. módosítás

40. cikk

„A Bizottság 2018. július 1-jéig felülvizsgálja e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak erről és különösen:

- a) a kritikus referenciamutatókra és a kötelező részvétellel vonatkozó, 13. cikkben és 14. cikkben meghatározott rendelkezések működéséről és eredményességéről, valamint a kritikus referenciamutató 3. cikkben foglalt fogalom meghatározásáról;
- b) a VI. cím alatt megállapított felügyeleti rendszer és a 34. cikkben meghatározott kollégiumok eredményességéről, valamint egyes referenciamutatók uniós testület által történő felügyeletének megfelelőségéről; valamint
- c) a 18. cikkben meghatározott alkalmassági követelmény hasznosságáról.”

„(1) A Bizottság 2018. július 1-jéig felülvizsgálja e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak erről és különösen:

- a) a kritikus referenciamutatókra és a kötelező részvétellel vonatkozó, 13. cikkben és 14. cikkben meghatározott rendelkezések működéséről és eredményességéről, valamint a kritikus referenciamutató 3. cikkben foglalt fogalom meghatározásáról;
- b) a VI. cím alatt megállapított felügyeleti rendszer és a 34. cikkben meghatározott kollégiumok eredményességéről, valamint egyes referenciamutatók uniós testület által történő felügyeletének megfelelőségéről; valamint
- c) a 18. cikkben meghatározott alkalmassági követelmény hasznosságáról.

(2) Ezenfelül a Bizottság évente felülvizsgálja a 20. cikk (1) bekezdése szerinti ideiglenes egyenértékű szabályozás működését és hatékonyságát, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ennek érdekében a Bizottság felhatalmazhatja az ESMA-t arra, hogy elkészítse ezt a jelentést. Az első jelentés [a rendelet iránti javaslat hatályba lépését követő első év elteltének időpontja – 2015/hh/nn]-án/-én esedékes.”

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások (1)

Magyarázat

Figyelemmel az Unióban széles körben használt referenciamutatók harmadik országbeli kezelői tekintetében a három éves átmeneti időszakra bevezetni tervezett „enyhébb” egyenértékűségi szabályozásra (lásd az új 20. cikk (1) bekezdést), a Bizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia e szabályozás működését, illetve azon harmadik országok fejlődő jogi és felügyeleti kereteit, amelyekben az ilyen referenciamutatók kezelői elhelyezkednek, és jelentést kell benyújtania azokról. A Bizottságnak az ESMA-t kell felhatalmaznia arra, hogy nevében elvégezze ezt a felülvizsgálatot.

17. módosítás

41. cikk

„Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Rendelkezéseit [a hatálybalépést 12 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.

A 13. cikk (1) bekezdését és a 34. cikket azonban [a hatálybalépést 6 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.”

„Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Rendelkezéseit [a hatálybalépést 12 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni, **a következő rendelkezések kivételével:**

A **a** 13. cikk (1) bekezdését és a 34. cikket ~~azonban~~ [a hatálybalépést 6 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.

A 20. cikk (3) és (4) bekezdését [a hatálybalépést 36 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.”

Magyarázat

A pénzügyi stabilitással összefüggő okokból célszerű három évvel elhalasztani a teljes egyenértékűségi rendszer alkalmazását az Unióban széles körben használt referenciamutatók harmadik országbeli kezelői tekintetében, ezáltal időt biztosítva az Unión kívüli országok számára, hogy a rendelet iránti javaslatával egyenértékű felügyeleti keretet vezethessenek be.

18. módosítás

I. melléklet D. szakasz 1. pont

„1. A 9. cikk szerinti magatartási kódex tartalmazza legalább:

- a) a bemeneti adatok 7. és 8. cikknek megfelelő biztosításához szükséges követelményeket; a bemenetiadat-szolgáltatók kilétére vonatkozó előírásokat, és az adatszolgáltatók és adatközlő személyek kilétének értékelésére, valamint az adatközlő személyek felhatalmazására vonatkozó eljárásokat;
- b) azokat a politikákat, amelyek az adatszolgáltatókat arra ösztönzik, hogy minden releváns bemeneti adatot közöljenek; valamint
- c) az adatszolgáltatók által kialakítandó rendszereket és kontrolleljárásokat, ezen belül:
 - a bemeneti adatok benyújtására vonatkozó eljárásokat, ezen belül pedig annak az adatszolgáltató általi közlésére vonatkozó követelményeket, hogy a bemeneti adatok ügyleti adatok-e, és megfelelnek-e a referenciamutató-kezelő által előírt követelményeknek;
 - a bemenetiadat-szolgáltatás során alkalmazott mérlegelésre vonatkozó politikákat;
 - a bemeneti adatoknak az adatszolgáltatást megelőző validálására vonatkozó követelményeket;
 - a nyilvántartási politikát;
 - a gyanús bemeneti adatok bejelentésére vonatkozó követelményeket;
 - az összeférhetlenség követelményeket.”

„1. A 9. cikk szerinti magatartási kódex tartalmazza legalább:

[...]

valamint

- d) azokat a sürgősségi eljárásokat, amelyeket a referenciamutató-kezelőnek a referenciamutató hirtelen megszűnése esetén kell követnie, a referenciamutató megalapozottságának, illetve végfelhasználók irányában való átláthatóság fokozásának előmozdítása érdekében.”

A Bizottság által javasolt szöveg

Az EKB által javasolt módosítások ⁽¹⁾

Magyarázat

A szükséghelyzeti eljárások meghatározása a referenciamutató-kezelő szintjén elősegítené a referenciamutató megalapozottságát, előmozdítaná az átláthatóságot a piaci résztvevők irányában, továbbá sürgős esetben megkönnyítené az átmenetet egy helyettesítő referenciamutató felé.

19. módosítás

II. melléklet 4. pont a) alpont harmadik francia bekezdés

„4. A 7. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában ügyleti adatok:

a) a bemeneti adatokra vonatkozóan a magatartási kódexben megállapított követelményeknek megfelelő, az adatszolgáltató által a következő piacokon lebonyolított ügyletekből származó adatok:

- fedezetlen bankközi betéti piac;
- egyéb fedezetlen betéti piacok, köztük letétijegy- és kereskedelmiértékpapír-piac; valamint
- egyéb kapcsolódó piacok (overnight index swap, repo, határidős deviza, határidős tőzsdei kamatláb és kamatlábopció, központi banki műveletek).”

„4. A 7. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában ügyleti adatok:

a) a bemeneti adatokra vonatkozóan a magatartási kódexben megállapított követelményeknek megfelelő, az adatszolgáltató által a következő piacokon lebonyolított ügyletekből származó adatok:

- fedezetlen bankközi betéti piac;
- egyéb fedezetlen betéti piacok, köztük letétijegy- és kereskedelmiértékpapír-piac; valamint
- egyéb kapcsolódó piacok (**mint például** overnight index swap, repo, határidős deviza, **valamint** határidős tőzsdei kamatláb és kamatlábopció, ~~központi banki műveletek~~).”

Magyarázat

A „központi banki műveletek” fogalma nincs meghatározva, így nem egyértelmű annak alkalmazási köre. Ugyanakkor a központi bankok és a paneltagok között a monetáris politika keretében bonyolított ügyletekre vonatkozó adatokat az adatszolgáltatók nem használhatják fel egy referenciamutató meghatározását célzó adatszolgáltatás céljára, mivel az ilyen adatok közlése hátrányosan hathat a központi bankok azon képességére, hogy hatékonyan kommunikálják a monetáris politikát. Emellett az ilyen ügyletekre vonatkozó adatok felhasználása elégtelen ösztönzést jelenthet a szerződő felek számára a monetáris politikai ügyletekben való részvételre, ezáltal akadályozhatja a monetáris politika megfelelő végrehajtását. Ami a központi bankok szavatolótoke-befektetési ügyleteit illeti, ezek volumene viszonylag kicsi, és ezért ezek az ügyletek a nagykereskedelmi finanszírozási piac tekintetében kevésbé jelentős adatforrásnak tekintendők.

20. módosítás

II. melléklet 6. pont

A bemeneti adatok átláthatósága

6. Amennyiben a bemeneti adatok becsült adatok, a referenciamutató-kezelő azokat szolgáltatásukat követően három hónappal közzéteszi; egyéb esetekben a bemeneti adatokat a 16. cikknek megfelelően kell közzétenni.”

A bemeneti adatok átláthatósága

~~6. Amennyiben a bemeneti adatok becsült adatok, a referenciamutató-kezelő azokat szolgáltatásukat követően három hónappal közzéteszi; egyéb esetekben a bemeneti adatokat a 16. cikknek megfelelően kell közzétenni.~~

Magyarázat

A referenciamutató-kezelő bementi adatok közzétételére vonatkozó kötelezettségének javasolt törlése miatt – lásd a 7. módosítást – e bekezdés felesleges. Emellett nincs egyértelmű ok arra, hogy a becsült bemeneti adatokat a közzététel időpontjának késleltetése tekintetében másként kezeljék, mint az olyan bemeneti adatokat, amelyek ügyleti adatok.

⁽¹⁾ A szövegben vastag betűvel szedve szerepel az EKB által beillesztésre javasolt új szöveg. A szövegben áthúzott betűvel szedve szerepelnek az EKB által törölni javasolt részek.